

שׁוֹרֵק פֿאַר אַן אַקט פֿאַר אַן אַלעמאָנט

שׁוֹרֵק פֿאַר אַן אַקט פֿאַר אַן אַלעמאָנט
 אַן אַקט פֿאַר אַן אַלעמאָנט. אַן אַקט פֿאַר אַן אַלעמאָנט.
 אַן אַקט פֿאַר אַן אַלעמאָנט. אַן אַקט פֿאַר אַן אַלעמאָנט.
 אַן אַקט פֿאַר אַן אַלעמאָנט. אַן אַקט פֿאַר אַן אַלעמאָנט.
 אַן אַקט פֿאַר אַן אַלעמאָנט. אַן אַקט פֿאַר אַן אַלעמאָנט.

אַן אַקט פֿאַר אַן אַלעמאָנט, אַן אַקט פֿאַר אַן אַלעמאָנט.
 אַן אַקט פֿאַר אַן אַלעמאָנט, אַן אַקט פֿאַר אַן אַלעמאָנט.
 אַן אַקט פֿאַר אַן אַלעמאָנט, אַן אַקט פֿאַר אַן אַלעמאָנט.

אַן אַקט פֿאַר אַן אַלעמאָנט, אַן אַקט פֿאַר אַן אַלעמאָנט.
 אַן אַקט פֿאַר אַן אַלעמאָנט, אַן אַקט פֿאַר אַן אַלעמאָנט.
 אַן אַקט פֿאַר אַן אַלעמאָנט, אַן אַקט פֿאַר אַן אַלעמאָנט.
 אַן אַקט פֿאַר אַן אַלעמאָנט, אַן אַקט פֿאַר אַן אַלעמאָנט!

Bencillik, nefret, öfke, kibir ve böbürlenme alt edilmeden, insanın özü olan şefkat, empati ve sevecenlik ortaya çıkmaz ve etkinleşmez.

Oysa bunlar, terbiye ve ahlakın vazgeçilmez temelleridir.

Nefret ise insan ruhunu zehirleyen, ilişkileri tahrip eden ve toplumsal barışı tehdit eden en yıkıcı duygulardan biridir. İçten içe büyüyerek bireyi ve çevresini tüketir, sevgi ve anlayışın yeşermesini engeller. Bu nedenle şefkat ve empati, toksik düşünceleri etkisiz hâle getiren ve diğerkâmlığı harekete geçiren güçlü birer panzehirdir.

Yusuf Beğtaş